

Prekentekest: Mark 10,13-16

De bar små barn til ham for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. Da Jesus så det, ble han sint og sa til dem: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.» Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem.

Slik lyder det hellige evangelium.

I dag er vi samlet i all hovedsak for barnas skyld. Det største som kan skje et menneske, det skjer her i denne gudstjenesten. I dag kommer dere med barna til Jesus. Så mye har dagens disipler lært av bibelhistorien at det er ingen som vil hindre barna. Tvert imot: Alle barn et hjertelig velkommen til dåp. De små barna er verdifulle i seg selv.

For en del tiår siden ble barna oppdratt til å være voksne i miniatyr. Det var lite forståelse for verdien av å være barn. I dag er heldigvis mye av dette annerledes. Vi ser ikke så mye barn ut fra et nytteperspektiv, men gleder oss over at barna får utfolde seg i glad lek på barnas premisser, slik som det skal og bør være. Vi tåler heldigvis bedre at barn ikke sitter helt musestille når de er i kirken, og vi vil gjerne legge forholdene til rette for barna slik at de har sin selvsagte plass sammen med oss.

«La de små barn komme til meg, og hindre dem ikke!» sa Jesus. Vi gleder oss over de mange som kommer med barna til Jesus i dåpen. På den andre side vet vi at dåpen forutsetter oppfølging og opplæring i den kristne tro. Vi skulle så gjerne gjort enda mer som kirke, men bruker de økonomiske så vel som menneskelige ressursene så godt vi kan, og når et god stykke med tilbud om trosopplæring. Vi gleder oss over den oppfølgingen som skjer fra foreldre og faddere og menighet. Vi gleder oss over det arbeidet vi har, og takker for de mange som bidrar. Så tenker jeg at vi skal få regne med at Gud i sin godhet både kan og vil velsigne og gjøre mer for den oppvoksende slekt enn vi aner og forstår.

Barna er en ressurs, ikke bare fordi barna en gang blir voksne og gjør nytte for seg. Barna kan lære oss hva evangeliet er. Jesus sa: «Guds rike tilhører slike som dem.» Den voksne verden sier; barn, skynd deg å bli voksen, bli klok og flink, og produktiv som en av oss. Jesus snur det hele på hodet og sier; voksne, bli som barn! Bli som en av disse mine minste. For: «Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.»

Jeg tror nøkkelen til å forstå hvorfor barna er forbilde ligger i disse to ordene «tar imot». Voksne kan ha lett for å ta, og voksne har lett for å gi og å kjøpe, men når man skal ta imot må man bort til den som gir. Barna spurter av sted hvis noen sier: «Kom, skal du få en gave!» Med sin medfødte nysgjerrighet tar de små barna imot uten forbehold, pakker opp gaven og sier stolt til foreldre og venner: «Se hva jeg har fått!»

Voksne er mer reserverte; vil vi nå egentlig ha det vi tilbys? Og mange er redd for å nærme seg Jesus, og kanskje også innerst inne redd for å bli avvist. Det hender at den som har gjort urett mot et menneske er redd for å nærme seg vedkommende. På samme måte kan den som har gjort urett mot Jesus være redd for å møte ham. Men Jesus er annerledes. Han sier: «Den som kommer til meg, vil jeg aldri støte bort.» Joh 6,37. Jesus møter den som kommer med tilgivelse, med kjærlighet og omsorg.

I vår tid er det vel enda mer som kan hindre voksne enn det som hindrer barn i å komme til Jesus. De mange hindre blir lett til alibi for ikke å være kristen. Redselen for hva andre vil si, kanskje en må endre livsførsel, kanskje manglende vilje til å sette Gud på førsteplass i livet. Guds vilje er klar: Han vil at alle mennesker skal bli frelst. Dette er en klar invitasjon, uansett alder, uansett hvem vi er.

Jesus tok barna inn til seg og velsignet barna. Jesus tok imot de barna som var så små at noen kanskje også måtte bæres. Dette bibelordet fra Markusevangeliet leses hver gang vi har dåp i kirken. Det er en del av vår begrunnelse for ordningen med barnedåp. I teksten står det at barna skal komme til Jesus, og at Jesus la hendene på dem og velsignet dem.

Men det står også at Guds rike tilhører slike som dem. Det står ikke motsatt, at barna hører til i Guds rike, som om det skulle være automatikk i det. Hele menneskeheten er i og med syndefallet falt ut av Edens hage, for å bruke det bildet. Frelsen må komme utenfra mennesket selv. Frelsen må gis, og den må tas imot. Jesus har gitt oss dåpsbefalingen og bundet sin kirke til dette oppdraget.

Inngangsporten til Guds rike er for alle mennesker Guds frelse, også for barna. I den samtalen Jesus en gang hadde med Nikodemus, sier Jesus at ingen kan se Guds rike hvis han ikke blir født på ny, og så sier han at den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike. (Joh 3). Det nye testamente omtaler også dåpen som gjenfødelsens bad, med andre ord at i dåpen skjer det en ny fødsel. Vi blir født på ny til det nye livet i Guds rike. (Titus 3,5).

Jesus sorterte ikke ut og sa at noen kan komme, men andre ikke. Jesus gjorde ikke forskjell, men inviterte alle. Vi skal få tro at Jesus også i dag er like raus, at han har rikelig nåde å gi til alle som kommer uansett alder. Så skal vi glede oss over at barn er barn, og vi skal lære at det er de små barna som blir eksemplet for voksne.

Kanskje handler det om å legge av vårt voksne behov for å prestere, og heller være ærlige og små i oss selv overfor Gud. Vi skal komme til Jesus som tillitsfulle småbarn som vet seg elsket av kjærlige, omsorgsfulle foreldre. Vi er jo elsket av vår egen himmelske Far.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.